

10. KONGRES

ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE

Po kongresu Zveze sindikatov Slovenije

Zavihati je treba rokave!

Nimamo namena ocenjevati dela naših — šišenskih delegatov na 10. kongresu Zveze sindikatov Slovenije. O tem lahko izrazimo samo mnenje. To mnenje pa je — gledano z našega zornega kota — pohvalno in to zato, ker so na kongresu izrazili vsa tista stališča, ki smo jih v Šiški oblikovali v predkongresnih razpravah. Povedana stališča so večinoma tudi zajeta v sklepnih dokumentih kongresa.

Večini delegatov na kongresu je bila skupna zahteva: Konkretizirati odgovornost. Poudarili so, da ni prav govoriti le o kolektivni odgovornosti, kajti odgovornost je praviloma le posamična in mora biti tolikšna, kolikor je kdo prispeval k sprejemu odločitve. Delegati so ob tem povedali, da terjajo pri odločanju uveljavitev ekonomskih zakonitosti, kajti le tako bomo »izplavali« iz sedanjih težav.

Sindikati se mora v prihodnje odločneje boriti proti vsem pojavom odločanja v neformalnih skupinah. V primerih, da bodo še taki pojavi, pa je sindikat dolžan zahtevati konkretno ugotavljanje odgovornosti nosilcev pooblastil, skladno z delovnimi pooblastili.

Delegati so v kongresnih komisijah razpravljali domala o vseh področjih dela in življenja. Temu se ni čuditi, saj je razpravljala več kot tretjina navzočih. Govorili so tudi o skupščinskem sistemu in opozorili predvsem na še neustrezno vlogo izvršilnih in upravnih organov, ki dajejo predloge, ne da bi jih podrobno opredelili, zlasti z vidika njihovih materialnih in socialnih posledic. Obilnost delegatskega gradiva in njegova nepreglednost, zlasti pa pomanjkljivo opredeljevanje posledic onemogoča uveljavljanje odgovornosti nosilcev javnih funkcij in pooblastil. Tudi o samoupravnih interesnih skupnostih je tekla beseda, zlasti z vidika, da je treba oblike samoupravne organiziranosti interesnih skupnosti še racionalizirati.

Veliko razpravljalcev, tudi iz Šiške, je razpravljalo o samoupravni delavski kontroli. S konkretnimi primeri so opozarjali, da še ni v celoti zaživela. Sindikat mora pri kandidiranju v organe samoupravne delavske kontrole predlagati ljudi, ki so med delavci z delom in poštenjem dobili ugled. Toda pri tem se ne konča vloga sindikata. Razvijati mora lastno preventivno delovanje samoupravne delavskega nadzora, podpirati neodvisnost samoupravne delavske kontrole, preprečevati šikaniranje članov organov in spodbujati njihovo povezanost z vsemi organi, katerih skrb je ustavnost in zakonitost.

Delegati iz Šiške so se dotaknili v razpravah naštetih in drugih problemov. DURO CELIN je razpravjal o uveljavljanju samoupravne in sindikalne skupine in med drugim dejal, da nam nič ne pomenijo, če ne delujejo. Ne smemo zapirati oči pred resnico, da naši delegati še vedno prihajajo na seje delavskega sveta brez stališč svoje samoupravne skupine in se po lastni presoji odločajo za ali proti sklepu. VLADO BIZOVIČAR pa je govoril o družbenopolitičnem usposabljanju, ki še ni dovolj kvalitetno. Družbenopolitične organizacije svojih izobraževalnih programov ne usklajujejo dovolj in zaradi tega se podvajajo predavanja celo v isti delovni organizaciji. BERNARD LENARDIČ je na kongresu govoril o izkušnjah, ki smo si jih pridobili na področju delavskega samoupravljanja, vendar le-te še premalo prenašamo v delegatski sistem. NIKO DIMC je spregovoril o vlogi koordinacijskih odborov zveze sindikatov v krajevnih skupnostih in poudaril, da imamo na tem področju bogate izkušnje, ki

bi jih morali preveriti v vseh sredinah, kjer je to mogoče. ROK PAVSIČ je odločno obsodil podvajanje projektantsko-konzultantnih in inženiring organizacij, saj že obstoječe niso polno zaposlene. MARIJA NOVAK iz Leka je opozorila na pomen dolgoročnega načrtovanja inovacijske dejavnosti in VLASTA ZLEBNIK na to, da smo v prenekaterem okolju še vedno obdržali kupoprodajne odnose, ki že ogrožajo sožitje. Razpravljali so tudi drugi delegati iz Šiške.

Približno na tak način so delegati govorili že na prejšnjem kongresu in terjali, da je treba manj sestankovati, manj govoriti in bolj zavihati rokave. Prav gotovo bomo mnogo teh zahtev uresničili, saj nas v to silijo tudi zaostrene gospodarske razmere.

Doživeto je ponazoril odločenost in ozračje na kongresu karikaturist-novinar, ki je narisal karikaturu, na kateri množica viha rokave. Tako so rekli delegati: Zavihati je treba rokave!
Brane Praznik

UGODNO V TEKSTILNI

V proizvodni in trgovski delovni organizaciji Tekstil, tozid Tekstilna tovarna Medvode so v devetih mesecih letos dosegli za tretjino večji skupni prihodek kot v enakem obdobju lani, tako da računajo, da bo le-ta ob koncu leta dosegel višino 320 milijonov dinarjev.

Kljub težavam pri oskrbi s surovinami teče proizvodnja tehničnih tkanin brez zastojev. S precejšnjimi težavami se vključujejo v izvoz, čeprav so njihovi izdelki na zadovoljvi kakovostni ravni. 206-članski delovni kolektiv se zaveda težav pri nabavi vse dragocenejših surovin, zato z njimi vestno ravna in praktično izmeta sploh ne pozna. Vse bolj se tudi opirajo na lastno znanje, saj skušajo vse več popravil strojev opraviti sami, svoj delež pa dati tudi pri varčevanju z gorivom.

ODLOČNA PREMOČ ŠIŠKARJEV

Septembra je bilo v organizaciji Mestne gasilske zveze v Vevčah in Kozarjah mestno gasilsko tekmovanje za vse kategorije gasilcev. Tekmovalne skupine, posebej tiste v skupinah z veliko konkurenco, so imele že prej zbirna občinska tekmovanja.

Najzanimivejše je bilo tekmovanje članskih enot, kjer so v hudi konkurenci vsa prva tri mesta odnesli Šiškarji: 1. Sinkov turn, 2. Dravlje, 3. Medno.

Ostali rezultati: pionirji A: 1. Rudnik, 2. Spodnje Pirniče, 3. Štepanjsko naselje; pionirji B: 1. Brezovica, Dravlje, 3. Slape; pionirke A: 1. Rudnik, 2. Zapogje; pionirke B: 1. Šentjošt, 2. Sinkov turn; mladinke: 1. Stanežiče-Dvor, 2. Šinkov turn, 3. Tomačevo-Jarše; mladinci: 1. Rudnik, 2. Sostro, 2. Dravlje; članice (z motorno brizgalno): 1. Šinkov turn, 2. Ježica; članice (industrijska gasilska društva): Aero Medvode; članice (s hidrantom): 1. Sostro, 2. Trnovo; članice (IGD): Dekorativna; člani (IGD): 1. Papirnica Vevče, 2. Saturnus, 2. Dekorativna, **Janez Kopač**

Prisrčno srečanje jugoslovanskih pionirjev na legendarni Jabuki

Osme spominske slovesnosti

„Boško Buha“

2. in 3. oktobra 1982 so bile osme spominske slovesnosti jugoslovanskih pionirjev na Jabuki pri Prijepolju. Slovenske pionirje je zastopalo 6 učencev, pionirjev Osnovne šole narodnega heroja Franca Bukovca iz Preske pri Medvodah pod vodstvom tovarišice Milice Olaj in v organizaciji OO ZZB NOV in Zveze prijateljev mladine Ljubljana-Šiška.

Na Jabuki je 27. septembra 1943 pionir, borec 2. proletarske brigade NOV in POJ in narodni heroj Boško Buha bojeval svoj zadnji boj. Omahnil je v neenakem boju s četniki, da bi zaščitil brigadno zdravnico dr. Sašo Božovič. Njegovi številni junaški podvigi, tovarišstvo in splošna priljubljenost pri borcih in prebivalstvu je že davno prešla iz življenjske resničnosti v legendo. Za njegovo mladost je to bilo preveč, toda za zgodovino dovolj. Postal je simbol junaštva jugoslovanskih pionirjev v boju za svobodno in lepšo prihodnost, simbol bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Rojen je bil v Slavoniji, padel je na srbskih tleh, pokopali pa so ga v Črni gori. Njegov spomenik so zasnovali pionirji vse Jugoslavije, ki so ga posvetili vsem junaškim pionirjem naše domovine.

Junaštvo pionirjev iz vsake republike in pokrajin simbolizira na Jabuki po en pionir, ki je daroval svoje življenje za svobodo. Med osmimi doprskimi kipci v spominskem parku je tudi kip Milana Mravljeta, borca Dolomitskega odreda, ki je padel pri Toškem čelu 28. septembra 1942. Celo območje Jabuke je pravzaprav en sam spomenik, spomenik pionirjem in mladini Jugoslavije v borbi za svobodo in lepšo prihodnost. Vsako leto tam pionirji iz vse Jugoslavije prirejajo spominske slovesnosti in tovariško srečanje.

Program spominskih slovesnosti in srečanja je bil letos še zlasti bogat in domisel. Tako so pionirske delegacije iz vse Jugoslavije obiskale Boškov grob v Prijepolju, položile cvetje pri doprskih kipih in spominskem parku ter vence pri spomeniku. Pod strokovnim vodstvom so si ogledale nadvse zanimivo muzejsko zbirko v muzeju pionirjev in mladine Jugoslavije, ob tabornem ognju pa so se povseli s peštrimi zabavnimi programom. Pogovarjali so se tudi z mladinskimi pisatelji Jugoslavije.

Osrednja slovesnost je bila v nedeljo, 3. oktobra, ki se je začela s prihodom simboličnega jugoslovanskega pionirskega odreda na slavnostni prostor in predajo raportov vseh delegacij.

V imenu slovenske delegacije je raportirala pionirka Nataša Košir, telegram za predsedstvo SFRJ je prebrala pionirka Jerneja Sušteršič. Po slavnostnem govoru je sledil zanimiv kulturno-umetniški program.

Program, ki so ga pripravile in zelo uspešno izpeljale pionirke iz Preske je bil še zlasti uspešen in odmeven. Pionirji so zanj doživeli topli in dolgotrajen aplavz.

Pionirji so tudi to pot izpričali svojo pripadnost svobodni, samoupravni domovini in izpričali bratstvo in enotnost vseh jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Vrnili so se z lepimi, pravzaprav nepozabnimi spomini na tovariška doživljanja in obenem bogatejši za nova spoznanja o naši narodno-osvobodilni borbi. Njihov obisk legendarni Jabuki pa je ne nazadnje nagradila tudi lepa pokrajina s svojim nepopisnim čarom.

Franc Dolenc